

Παρέμβαση από το μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ, Θόδωρο Κούτρα

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Πιστεύω ότι το θέμα που συζητάμε σήμερα είναι τεράστιο, θα μας απασχολήσει για πολλά χρόνια. Πρέπει όμως να το συνδέσουμε με μια αρνητική εξέλιξη που έχουμε σήμερα, την υπογραφή της ΕΓΣΣΕ. Εκ των πραγμάτων συνδέεται, γιατί και αυτό το θέμα που συζητάμε και η ΕΓΣΣΕ έχουν ένα κοινό στόχο. Πως θα κάνουν πιο φτηνή την εργατική δύναμη, πως θα συμβάλλουν στην μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου. Η πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ σήμερα προχώρησε σε ένα ακόμα έγκλημα σε βάρος της εργατικής τάξης της χώρας μας. Ευθυγραμμίστηκε ουσιαστικά με την πολιτική της κυβέρνησης, με την πολιτική που έχουν επιβάλει η τρόικα και οι υπόλοιποι σύμμαχοι της, διάλεξε για άλλη μια φορά να πάει με το στρατόπεδο των εκμεταλλευτών των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να θεωρήσουν ότι είναι αντίπαλος τους, είναι εχθρός τους η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και από αυτήν την άποψη να οργανώσουν την άμυνα τους, να συσπειρωθούν ακόμα περισσότερο στο ΠΑΜΕ για να μπορέσουν πιο αποτελεσματικά να αποκρούσουν και την νέα επίθεση που έρχεται.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, το θέμα που συζητάμε σήμερα, για την ασφάλεια και την ζωή των εργαζομένων, δεν πρέπει να το δούμε ξεκομμένα από τη σαρωτική επίθεση που έχουμε το τελευταίο διάστημα και στα ασφαλιστικά και στα εργασιακά. Ποιος οικοδόμος και ποιος μεταλλεργάτης στα 65 του ή στα 70 του, δεν θα διατρέχει τον κίνδυνο να ξεκινήσει το πρωί για την δουλειά και να μη γυρίσει ποτέ στο σπίτι του το μεσημέρι; Πιστεύουμε ότι θα σκοτώνουν και θα συνεχίσουν να σκοτώνουν όσο τους αφήνουμε. Όσο δεν γίνεται υπόθεση των ίδιων των εργαζομένων, πρώτα και κύρια να υπερασπιστούν την ζωή τους και κατά δεύτερον των συνδικάτων.

Και εδώ υπάρχει μεγάλο ζήτημα, σαν ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, είμαστε πίσω από τις ανάγκες, είμαστε πίσω ακόμα και από τις δυνατότητες που υπάρχουν. Έχουμε κάνει βήματα, αλλά είναι μικρά, δεν φτάνουν. Σήμερα η επίθεση είναι μεγάλη, σήμερα οι ζωές των εργαζομένων χάνονται και το τραγικό σε όλη την ιστορία είναι ότι ποτέ και κανένας εργοδότης δεν πήγε φυλακή για αυτά τα εγκλήματα που συντελούνται σήμερα μέσα στους χώρους δουλειάς. Την μία θα κομματιάζονται εργάτες στο Πέραμα, την άλλη θα σκοτώνονται στις οικοδομές, την άλλη θα έχουμε εναερίτες νεκρούς στην ΔΕΗ και ποτέ κανένας να μην πηγαίνει στη φυλακή. Και αυτό θα συνεχίζεται όσο κριτήριο θα είναι το κέρδος. Η ζωή των εργαζομένων είναι και θα είναι αναλώσιμη. Ο αποχαρκτηρισμός των ΒΑΕ που σχεδιάζεται το επόμενο διάστημα, όπου προωθείται από την σημερινή λίστα να μείνει μόνο το 10%, πρακτικά σημαίνει ότι εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι θα πεταχτούν έξω.

Σε πολλούς χώρους, σε πολλούς κλάδους με χαρακτηριστική περίπτωση τον αμιάντο, που διαπίστωσαν ότι είναι καρκινογόνος, όταν η Εθνική σταμάτησε την παραγωγή. Τότε είπαν απαγορεύεται η χρήση αμιάντου γιατί είναι καρκινογόνος κατά 70%. Πόσες δεκαετίες οι εργαζόμενοι έκαναν χρήση του αμιάντου; Σήμερα, στην χημική βιομηχανία και σε άλλους κλάδους, τοξικά υλικά υπάρχουν και είναι χιλιάδες, θα τα σταματήσουν όμως μόνο όταν αλλάξει η ίδια η παραγωγική διαδικασία σε κάποιες πολυεθνικές που τα παράγουν, όταν υπάρξει κορεσμός κερδών και αλλάξει ο προσανατολισμός των πολυεθνικών.

Νομίζω ότι τα ζητήματα είναι πολύ συγκεκριμένα. Το κύριο είναι ο προσανατολισμός των συνδικάτων μας σε αυτήν την κατεύθυνση. Δεν πρέπει να πιστεύουμε ότι οι μηχανισμοί ελέγχου, οι Επιθεωρήσεις Εργασίας και άλλοι μηχανισμοί, μπορούν έστω να βελτιώσουν την κατάσταση, όσο φιλότιμες και αν είναι, όσο και να υπάρχουν υπάλληλοι με αντίστοιχες προθέσεις. Γιατί ξέρουμε πολύ καλά ποια είναι η κατάσταση. Και χειραγωγούνται και οι κυβερνητικές κατευθύνσεις είναι πολύ συγκεκριμένες, πάντα από την πλευρά των εργοδοτών συνήθως θα βρίσκονται.

Κοιτάξτε τώρα, με πόσο κόπο και πίεση προσπαθούν τα συνδικάτα να καταφέρουν την Επιθεώρηση Εργασίας να πάει να κάνει έλεγχο σε ένα εργοστάσιο. Και χτες διαβάσαμε όλοι, ότι η Επιθεώρηση Εργασίας πήγε να κάνει ελέγχους στον 902. Δεν είναι τυχαίο. Οι επιλογές είναι συγκεκριμένες που θα πάνε και πότε θα πάνε.

Νομίζουμε ότι οριστική, ριζική λύση μέσα στα καπιταλιστικά πλαίσια δεν μπορεί να υπάρχει. Βεβαίως θα δώσουμε την μάχη να προστατεύσουμε την ζωή, θα δώσουμε την μάχη να αποκαλυφθούν αυτά τα εγκλήματα διαρκείας που γίνονται. Όμως αν το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα, αν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι δεν έχουν προσανατολισμό την άλλη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, λύση για την προστασία της ζωής τους δεν μπορεί να υπάρχει. Και εμείς θα πάμε σε αυτήν την κατεύθυνση, όσες δυνάμεις έχουμε θα τις δώσουμε, να συνειδητοποιηθεί από την εργατική τάξη, να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους οι εργαζόμενοι, να γίνει υπόθεση των συνδικάτων για να μπορέσουμε στα σημερινά πλαίσια με τις σημερινές δυνατότητες που υπάρχουν, να υπερασπιστούμε όσο μπορούμε καλύτερα την ζωή των εργαζομένων. Ευχαριστώ.